

عنوان مقاله:

مقایسه ابعاد خودپنداره و سازگاری در افراد خودشیفته سازگار و ناسازگار

محل انتشار:

مطالعات روان شناختی، دوره 9، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

اعظم فرح بیجاری
مهرانگیز پیوسته گر
زهرا ظریف جلالی

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش، بررسی نقش خودپنداره و سازگاری عاطفی و اجتماعی در افراد خودشیفته بود. طرح پژوهش در زمره پژوهش های توصیفی و از نوع علی-مقایسه ای بود. بدین منظور از بین جامعه آماری دانشجویان دوره کارشناسی دانشکده های دانشگاه تهران ۲۵۰ نفر به عنوان نمونه آماری با روش تصادفی خوشه ای انتخاب شد. ابزارهای مورد استفاده در پژوهش، مقیاس شخصیت خودشیفته (راسکین و هال، ۱۹۷۹، ۱۹۸۸)، مقیاس خودپنداره راجرز (۱۹۵۷) و پرسشنامه سنجش سازگاری بل (۱۹۶۱) بود که همه افراد نمونه به آن پاسخ دادند. بعد از جمع آوری اطلاعات افراد نمونه به دو گروه مساوی از پسران و دختران با خودشیفتگی سازگاران و ناسازگاران تقسیم شدند. برای بررسی فرضیه های پژوهش از آزمون خی دو پیرسون و رگرسیون خطی استفاده شد. نتایج نشان داد خودپنداره در دو گروه افراد با خودشیفتگی سازگاران و ناسازگاران، تفاوت معناداری دارد. بدین معنی که افراد خودشیفته سازگار، خودپنداره مثبت و افراد خودشیفته ناسازگار خودپنداره منفی تری دارند. مدل رگرسیون خطی نشان داد که خودپنداره در پیش بینی خودشیفتگی موثر است. بدین معنی که تغییر در خودپنداره افراد تغییر در خودشیفتگی را به دنبال دارد. برای بررسی رابطه خودپنداره با سازگاری عاطفی و اجتماعی، نتایج آزمون خی دو پیرسون نشان داد که رابطه مثبت بین این متغیرها وجود دارد. نتایج آزمون خی دو پیرسون برای بررسی تفاوت سازگاری عاطفی و اجتماعی در خودشیفتگی سازگاران و ناسازگاران نشان م دهد که سازگاری عاطفی و اجتماعی در خودشیفتگی سازگاران بیشتر از خودشیفتگی ناسازگاران است. همچنین نتایج آزمون خی دو پیرسون نشان داد که بین دو گروه دختران و پسران در میزان خودپنداره و خودشیفتگی ناسازگاران تفاوت معناداری وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

خودپنداره، خودشیفتگی سازگاران، خودشیفتگی ناسازگاران، سازگاری عاطفی، سازگاری اجتماعی، دانشجویان دختر، دانشجویان پسر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1404655>

